

JOSEP BURGAYA | Autor 'Adiós a la soberanía política' (Edic. Invisibles)

“Regne Unit sempre ha tingut un peu i mig fora d'Europa”

Burgaya, articulista, assagista i doctor en història contemporània, és l'autor d'Adiós a la soberanía política (Edicions Invisibles), un llibre fonamental per saber en quin món vivim.

TTP, TTIP, CETA, TISA... a la gent no li sonen de res. En canvi, abans tothom sabia que era la CEE, OTAN. La globalització comporta un desconeixement de les noves sigles i també de cap a on va el món de l'economia?

No sonen a res perquè hi ha hagut prou interès perquè passessin desapercibuts, o es vegin com una qüestió purament tècnica que no ens incumbeix als profans. El secretisme i l'esforç d'ocultació ha estat gran, no fos cas que féssim preguntes i ens adonéssim de la pèrdua de drets de ciutadania que comporten. La globalització és un mantra que es repeteix, intentant donar-li connotacions posi ves, quan en realitat significa l'establiment d'un món on les elits globals poden moure's i operar sense regles.

Vostè parla del triomf definitiu del 'business friendly', Què és i què significa?

Significa que s'ha sacralitzat el comerç i l'esperit desafortat del lucre, per damunt de cap mena de consideració social o de proporció de benestar col·lectiu. S'ha imposat la *lex mercatoria*, segons la qual cap considerant de cohesió social o de sostenibilitat mediambiental pot limitar o condicionar el sacralitzat món del comerç i de la recerca del benefici individual. Per això es lamina ja, de manera definitiva, la capacitat d'intervenció dels Estats, la sobirania política dels ciutadans. Amb Trump i la seva política proteccionista, quants d'aquests tractats sobreviuran? De fet, les declaracions aparentment proteccionistes de Trump són purament un recurs verbal, bastant cínic per satisfer les oïdes dels seus votants. Si alguna cosa protegirà són els interessos de les grans corporacions nord-americanes, no pas justament els interessos dels ciutadans. Més enllà

de gestos cap a la galeria, Trump impulsarà la liberalització extrema que hi ha darrere els tractats comercials de nova generació. Si algú espera decisions en pro dels treballadors i les classes mitjanes americanes, pot esperar assegut. **Amb el Brexit s'obre un nou camí per a nous tractats, un nou escenari de cil de gestionar.**

El Brexit introdueix elements d'enrarament de la política internacional i un notori debilitament de la UE, així com del poc que quedava del model social europeu. Reforçarà el paper dels EUA, alhora que la concepció anglosaxona de l'economia i de la societat que hi ha darrere la mundialització neoliberal extrema. De totes maneres, no ens enganyem, Gran Bretanya sempre ha tingut un peu i mig fora d'Europa. Thatcher no hi va creure mai. Ara es reforçarà el discurs patriòtic britànic de tipus excoient. Per Europa podria ser una oportunitat per a repensar-se i cohesionar-se, però no tinc gaire clar que Alemanya estigui pel tema.

Quina diferència hi ha entre els lobbies dels anys 80 i 90 i els actuals?

Que cada vegada són més poderosos i actuen més a cara descoberta. L'arrogància dels interessos corporatius i de les elits s'expressen ara de manera clara i nítida de cara a condicionar tota mena de decisions que els puguin afectar, com a resultat d'aquest predomini. Especialment com es mouen amb tota impunitat pels passadissos de la Unió Europea, que era impensable fa uns anys, on tot es feia de manera més reservada.

L'escepticisme de la ciutadania cap al futur de l'economia, veient que els rics cada cop són més rics i els pobres, cada cop més pobres, es capgirarà algun dia?

La victòria de l'individualisme liberal extrem és haver liquidat bona part del sentit de ciutadania, de preocupació pel què és col·lectiu. La política que havia estat històricament l'àmbit on es canviaven les coses, s'ha convertit en un espectacle de distracció i en un *déu menor*.